

Aleg. 69

Sprawozdanie

Wydziału krajowego o zarządzie krajowych składów publicznych dla zboża i spirytusu we Lwowie i Krakowie za r. 1893.

Wysoki Sejmie!

Uchwałą z 16. maja 1893 przyjął Wysoki Sejm do wiadomości sprawozdanie Wydziału krajowego o zarządzie krajowych składów publicznych we Lwowie i Krakowie za rok 1892 i upoważnił Wydział krajowy do wykonania robót około osuszenia gruntu krajowego składu publicznego we Lwowie.

Roboty te zostały w większej części wykonane w r. 1893, reszta zaś wykonana zostanie z wiosną roku 1894, w którym to celu wstawił Wydział krajowy do preliminarza na rok 1894 resztę potrzebnego kredytu w kwocie 375 zł.

Obok tych uchwał Wysokiego Sejmu zaznaczyła komisya gospodarstwa krajowego w dotyczącem sprawozdaniu o zarządzie krajowych składów za rok 1892 swoje zdanie jeszcze w następujących sprawach:

1) Nie uważała za wskazane już na ostatniej sesyi Wysokiego Sejmu proponować „uchwalenie rozszerzenia koncesyi składów na dział towarowy z powodu, iż z jednej strony „nie może uważać układów w Towarzystwie handlowem rozpoczętych za skończone i do „pewnego w tym kierunku działania zachęcające; — z drugiej strony konieczną jest rzeczą „oparcia wyrażonego przez Wydział krajowy prawdopodobieństwa na pewnych choć „w przybliżeniu do rzeczywistości podobnych cyfrach, na podstawie których możnaby „wszelkie konsekwencye tego kroku w obec Wysokiego Sejmu — kraju usprawiedliwić. „Ludzić się bowiem nie należy; a jedyny wzgląd problematycznego nawet zmniejszenia „(niedoboru), nie jest jeszcze wystarczającym, by rzecz zdecydowaną i uchwaloną być mogła.

„Zwłaszcza kwestya budowy nowej szopy na zboże a co najważniejsze kosztą „urządzeń mechanicznych do wyciągania, przewietrzania i t. d. zboża w nowej szopie, a „względnie możność zastosowania dotychczas nowych urządzeń starego budynku do nowo „postawie się mającego, na uwagę wziętemi być powinny i stanowić także pewne daty do „przyszłych powziąć się mających uchwał sejmowych“.

W skutek tych uwag odniósł się Wydział krajowy ponownie pismem z 11. lipca 1893 l. 35.624 do galic. akc. Towarzystwa handlowego we Lwowie z oznajmieniem, że uzyskanie od Wysokiego Sejmu przychyłnej uchwały co do rozszerzenia koncesyi składów

krajowych we Lwowie i Krakowie czyni komisya gospodarstwa krajowego w pierwszym rzędzie zawisłem od ukończenia rokowań z rzeczonym Towarzystwem co do warunków, pod którymi Towarzystwo to mogłoby mieć zapewnione stałe pomieszczenie w powyższych składach dla swych towarów i pod którymi udzieliłoby Wydziałowi krajowemu tytułem zaliczki na rachunek przyszłych należności składowych potrzebną z powyższego powodu kwotę na cele inwestycyjne składów.

W odpowiedzi na to zaproszenie otrzymał Wydział krajowy pismo powyższego Towarzystwa z 2. sierpnia 1893 opiewające, „że obecnie żadnych wniosków w sprawie „składów publicznych nie przedkładamy, gdyż zamierzone urządzenie oddziału kolonialnego „w tej chwili nie ma widoków bliskiego urzeczywistnienia“.

Pismem zaś 11. lipca 1893 l. 35.622 odniósł się Wydział kraj. ponownie do pierwszego austr. akcyjnego Towarzystwa dla składów publicznych we Wiedniu o stanowczą odpowiedź na podane temuż Towarzystwu pismem tutejszem z 6. grudnia 1892 l. 59.782 i 65.068|92 warunki objęcia zarządu tutejszego składu krajowego.

Towarzystwo rzeczzone odpowiedziało jednak pismem z 24. lipca 1893, że mogłoby wejść w rokowania z Wydziałem krajowym tylko na tych zasadach, iż Towarzystwo podjęłoby się rozszerzenia budynków, gdyby Wydział krajowy opłacał procenta i amortyzował potrzebny na ten cel kapitał, oraz objęłoby zarząd składu, gdyby zarząd ten mógł być sprawowany na wspólny rachunek.

Wydział krajowy odpowiedział przeto pismem z 16. września 1893 l. 39.481, że na tych warunkach nie może dalszych przeprowadzać rokowań, warunki te bowiem nie odpowiadają ani uchwale sejmowej, ani wielokrotnie objawionym życzeniom komisji gospodarstwa krajowego.

Wszakże Wydział kraj. nie potrzebuje szukać aż w Wiedniu wyręczyciela w stawianiu lub rozszerzaniu budynków i nie potrzebuje dzielić się zyskami i stratami, zwłaszcza, że niedobory składu lwowskiego, jakkolwiek zwolna, jednakże stale się zmniejszają.

Wydział krajowy polecił dalej reskryptem z 11. lipca 1893 l. 35.624 Dyrekcyi składów krajowych we Lwowie i Krakowie, ażeby zebrała i Wydziałowi krajowemu przedłożyła daty statystyczne kolejowe co do ruchu towarów w miejscowych magazynach kolejowych — o ile ruch ten mógłby przenieść się do krajowych składów, oraz osobne przybliżone obliczenie dochodów i wydatków przyszłego działu towarowego, niezawisłe od dotychczasowego rachunku składów.

Dyrekcya składu krajowego we Lwowie przedłożyła zatem do LW. 64.406|93 szczegółowy wykaz obrotu towarów cłowych za r. 1891, 1892, do końca lipca 1893, podług którego to wykazu przejść miało przez stację Lwów w powyższym czasie 24 gatunków rozmaitych towarów (bez cukru) razem wagi 123.066 ctr. mtr. Z tego przyjmuje Dyrekcyja jedną trzecią część jako przypuszczalny roczny obrót, to jest 41 wagonów towarów cłowych i 82 wagonów towarów krajowych, czyli razem 123 wagonów rocznie.

Licząc podług taryfy pierwszego austr. akcyjnego Towarzystwa dla publicznych domów składowych w Wiedniu 1 zł. 75 ct. jako przeciętną należność tygodniową od wagonu, przyjmuje Dyrekcyja dochód z samego składowego od 123 wagonów po 1 zł. 75 ct. przez 52 tygodni na 11.193 zł.
dochód zaś z manipulacyi 2.296 zł.
czyli razem 13.489 zł.

Natomiast wydatki przyjmuje Dyrekcyja na robociznę, podatki, ekspozyturę cłową i gaz do motoru razem około 3 000 zł., tak, że pozostawałby dochód czysty przeszło 10.000 wystarczający oczywiście w zupełności nietylko na amortyzację, oprocentowanie kapitału i na inne nieprzewidziane wydatki, których potrzeba mogłaby, zdaniem Wydziału krajowego, skonstatowaną dopiero w czasie funkcjonowania działu towarowego, jak n. p. pomoc

kancelaryjna, osobny magazynier i t. d., ale także wystarczyłyby na zupełne pokrycie ewentualnych niedoborów dotychczasowego zarządu.

Wydział krajowy zaznacza jednak ze swej strony, że powyższe obliczenie dochodu podaje jedynie dla zadośćuczynienia życzeniu komisji gospodarstwa krajowego, tylko bowiem daty oparte na własnym doświadczeniu lub na doświadczeniu interesowanych a pokrewnych zakładów miejscowych, (których we Lwowie nie ma), mogłyby przedstawić przybliżony obraz dochodów i wydatków.

Jeśli Wydział krajowy w zeszłorocznym sprawozdaniu twierdził, że podług wszelkiego prawdopodobieństwa rozszerzenie koncesyi na dział towarowy przysporzyłoby składom stałego i znacznego dochodu w czasach zwykłych, a tem samem mogłyby także co najmniej zmniejszyć roczne niedobory tych instytucyi, to opierał się przy tem na fakcie, że towary jak n. p. cukier, kawa, rodzynki, ryż, żelazo i t. p. artykuły nadchodzące zwykle równomiernie i w znaczniejszej ilości do kraju, dłużej przechowywane bywają na składach, że składowe od podobnych artykułów, zajmujących zwykle mniej miejsca od zboża, jest droższe aniżeli składowe od zboża i że w ogóle artykuły tego rodzaju nie podlegają takim wypadkom jak zboże, które w jednym roku przepelni wszystkie magazyny, w drugim zaś nie zajmie i połowy tych magazynów.

Stąd też obliczenie dochodów i wydatków, jakoteż oznaczenie objętości potrzebnych magazynów działu towarowego, jest prawdopodobniejsze, aniżeli przy zbożu.

Wydział krajowy zaś już kilkakrotnie i to od samego założenia składu krajowego we Lwowie przedstawiał Wysokiemu Sejmowi, że magazyny tegoż składu są za małe, jeśli jako publiczne mają odpowiadać swemu celowi, to jest, jeśli chociaż w części mają zadość uczynić także potrzebom wywoływanym niezwykłymi stosunkami handlowymi i niezwykłymi stosunkami kraju, których to stosunków naprzód przewidzieć nie podobna.

Zaspokojenie bowiem potrzeb w takich właśnie warunkach oddawałoby bez porównania ważniejsze usługi rolnictwu i handlowi, aniżeli w czasach zwykłych, nadto zaś ściągnęłoby dla krajowego składu stałą klientelę, która poszukuje i stara się zabezpieczyć jedynie stałe pomieszczenie dla swoich towarów. Klientela taka stanowczo odstręcza się, jeśli się jej odmówi przyjęcia towaru.

Wydział krajowy poczuwa się do obowiązku zaznaczyć tu, że n. p. lwowski magazyn zbożowy nawet w ostatnich miesiącach roku 1893 — tak niekorzystnego dla produkcji rolnej, nie mógł pomieścić zgłoszonego zboża. Podług relacji bowiem Dyrekcyi składu z 3. listopada 1893 odmówiła ona przyjęcia 40 wagonów zboża.

Do LW. 68.281/93 zaś, wniosła do Wydziału krajowego Arcyksiążęca fabryka cukru w Chybi podanie o przyjęcie na skład cukru tejże fabryki.

Równocześnie zaś zastępca powyższej firmy Lamm i Sp. we Lwowie wyjaśnili w krótkiej drodze, że prócz cukru rzeczony fabryki, utrzymywaliby na składzie także cukier innych fabryk, a to w ilości przeciętnie około 40 wagonów stale.

Wydział krajowy jednak, niemając koncesyi na tego rodzaju skład towaru, nie mógł oferty rzeczonyj przyjąć.

Nadto zgłaszały i zgłaszają się ciągle rozmaite firmy o przyjęcie na skład zarówno we Lwowie jak i w Krakowie, mąki, miodu, żelaza, otręb, nawozów sztucznych itp. towarów.

Znaczna część zaś podobnych towarów jak cukier, rodzynki, ryż, herbata, farby, gumy, bawełna, papier, mąka itd. niemogłyby być pomieszczone w magazynie, w którym odbywa się czyszczenie, wietrzenie i sortowanie zboża, kurz bowiem wydobywający się przy tego rodzaju manipulacji, mógłby niejedną z pomienionych towarów zanieczyścić lub zniszczyć. Towary te zatem musiałyby być osobno pomieszczonymi, mianowicie w Krakowie użyty być może na ten cel magazyn cłowy Nr. 2, we Lwowie zaś aż do wybudowania

osobnej szopy, musiałby magazyn zbożowy być przedzielonym. W ten sposób zmniejszy się wprawdzie pojemność lwowskiego magazynu zbożowego, za to jednak spodziewa się Wydział krajowy zmniejszenia niedoboru.

Co do urządzeń mechanicznych w szopie osobnej, Wydział krajowy zaznacza, że nie zamierzał i nie zamierza innych wprowadzać, jak tylko takie, które potrzebne byłyby do ręcznej manipulacji, to jest młynki, wózki, wagi, sortownik itd. co wszystko kosztowałoby około 2.000 zł.

Istniejące urządzenie mechaniczne w magazynie zbożowym, niemogłoby być użytkowane, motor bowiem o sile 12 koni, obliczony jest tylko dla czynności w rzeczonym magazynie. Krakowskie dwie szopy przeznaczone dla zboża cłowego, nie mają również żadnego motoru.

Dyrekcya Składu krajowego w Krakowie nie przedłożyła wprawdzie rachunku dochodów i wydatków przysłego działu towarowego, albowiem kolej odmówiła jej udzielenia dat odnośnych, daty te jednak co do krajowego Składu w Krakowie są zdaniem Wydziału krajowego i zdaniem Dyrekcyi powyższego Składu, zbyteczne, nie rozchodzi się tu bowiem na razie o żadne rozszerzenie budynków dla działu towarowego, a uzyskanie rozszerzenia koncesyi na dział towarowy — zdaniem również pomienionej Dyrekcyi, może przynieść jedynie korzyść dla funduszu w składzie.

Równocześnie przedłożyła Dyrekcyja powyższego Składu oświadczenie krakowskiej Izby handlowej i przemysłowej, uznającej wprowadzenie działu towarowego do koncesyi składów krajowych, jako bardzo pożyteczne i pożądane.

Z tych wszystkich powodów ponawia Wydział krajowy swój wniosek zeszloryczny o upoważnienie go do starania się o uzyskanie rozszerzenia koncesyi dotychczasowej Składów krajowych na dział towarowy (z wyjątkiem towarów łatwo zapalnych) za osobną, wymagającą Najwyższej sankcyi gwarancją kraju w obec składających towar i w obec zarządu państwa i skarbu państwowego.

Wydział krajowy podaje dalej do wiadomości Wysokiego Sejmu, że wskutek silnego zarysowywania się przybudówki magazynu zbożowego we Lwowie, w której pomieszczone są jeszcze dotąd biura Dyrekcyi Składu, oraz wskutek zawalenia się sufitu w suterrenach przybudówki frontowej mieszczącej w sobie biura magazynierów i straży cłowej, wydelegował Wydział krajowy Dyrektora oddziału technicznego Wydziału krajowego WP. Gustawa Reutta i budowniczego WP. Ludwika Radwańskiego do zbadania pomienionych przybudówek. Komisya ta złożyła do LW. 68.320/93 sprawozdanie, podług którego „stan rzeczonych przybudówek jest pod każdym względem krytyczny”. „Stropy częściowo runęły, tak, że tylko zarządzonemi przez budowniczego silnemi podstemplowaniami, udało się je podtrzymać; gdy jednak belki są prawie na wskrós przegniłe i spruchniałe, okazuje się potrzeba wymiany stropów.”

„Niemniej groźnym jest stan sklepień okiennych i drzwiowych, które niemal wszystkie są popękane, a znaczną ich część podpierają podstemplowania drewniane.”

„Również w wielu miejscach są i mury bardzo popękane, a nadto pokrycie dachowe tak zniszczone, że ze względów bezpieczeństwa tak biura jak i mieszkania służby znajdują się w stanie bardzo krytycznym i dalsze mieszkanie tamże stanie się w krótkim czasie niemożliwym.”

„Uwzględniwszy w dodatku bardzo znaczną wilgoć w biurach, wynikłą ztąd stęchliznę, powietrze niezdrowe i brak światła, musimy bezwarunkowo uznać, że dalsze tak urzędowanie jak i zamieszkanie jest niemożliwe.”

„Zważywszy w końcu, że delożowanie w przybudówce od ulicy grodeckiej ze względów bezpieczeństwa życia osób tam przebywających jest sprawą nagłą, podpisana komisya przyszła do przekonania, iż należy przybudówkę tę rozebrać.”

Wobec tej opinii zarządzi Wydział krajowy na razie jeszcze pewne roboty ochronne, o ile one dadzą się zastosować, a w razie ostatecznej potrzeby, najem mieszkania, które według relacji Dyrekcji, kosztować będzie około 600 zł. rocznie prócz niezbędnych adaptacji obliczonych na kwotę około 300 zł.

2) Komisya gospodarstwa krajowego, zastanawiając się w swem ostatniem sprawozdaniu nad przyczynami usunięcia się producentów od składania swych produktów w magazynach krajowych, wyraziła zdanie, „że jedynie zdecentralizowanie składów w kraju temu anormalnemu położeniu rzeczy stanowczo kres położyc byloby w możności.“

„Komisya gospodarstwa krajowego, rzucając to śmiało twierdzenie, liczy się równocześnie z jego konsekwencyami i mniema, że osiągnięcie tego celu przez zakładanie licznych składów krajowych, jest rzeczą wprost niewykonalną“.

„Wysokość znacznych wkładów połączonych z założeniem takich składów, trudność i koszta administracji tychże, uniemożliwić muszą na długi czas jeszcze wprowadzenie w czyn tej zasady.“

„Czy jednak akcyja na tej zasadzie oparta nie byłaby na innej drodze możliwą i wykonalną, czy nie byłoby wskazaniem zastanowić się nad założeniem przez Zarząd kolei państwowych Składów zbożowych na wszystkich ważniejszych stacyach kolejowych w kraju, na jakich podstawach i pod jakimi warunkami, to otwarte pytanie, które pozostawić musi komisya głębokiej rozwadze Wydziału krajowego.“

Wydział krajowy odniósł się więc do c. k. Rządu odezwą z 9. lipca 1893. L. 35.623, w której komunikując powyższą myśl komisji, upraszał c. k. Rząd o łaskawe wzięcie projektu założenia w sposób powyższy wolnych Składów publicznych pod swą światłą rozważę.

Podług dołączonej /. w odpisie odezwy c. k. Namiestnictwa z 17. listopada 1893. **Alegat 1.** L. 92.249 oświadczyło c. k. Ministerstwo rolnictwa reskryptem z dnia 9. listopada 1893. L. 15.577, że myśl wyżej poruszona znajduje swe załatwienie w przedłożonym przez c. k. Rząd Radzie państwa projekcie do ustawy o zakładaniu zawodowych stowarzyszeń rolników, oraz że co do poparcia sprawy niniejszej ze strony zarządów kolejowych, powinien Wydział krajowy bezpośrednio nawiązać rokowania z pomienionymi zarządami.

Z tego powodu odniósł się Wydział krajowy w sprawie niniejszej pismem z 19. grudnia 1893. L. 62.379 do J. E. Dra Leona Bilińskiego, jako Prezydenta c. k. Generalnej Dyrekcji austr. kolei państwowych a odpowiedź jest dopiero spodziewaną.

Taryfa i ulgi dla Składów krajowych.

Na podstawie wyczerpująco umotywowanego wniosku Dyrektora krajowego Składu Porcerego, uchwalił Wydział krajowy i wydał reskryptem z 28. listopada 1893. L. 62.637 jednolitą dla obydwu krajowych Składów taryfę dla zboża i spirytusu, ogłoszoną w Gazecie lwowskiej z 15. grudnia 1893. Nr. 285, tudzież w dzienniku rozporządzeń dla kolei i żeglugi w Wiedniu. Obowiązuje ona od 1. stycznia 1894.

Taryfa wojskowa dla zboża składanego w magazynach krajowych, a przeznaczonych dla magazynów wojskowych, obowiązuje w myśl uwiadomienia c. k. Prezydium Namiestnictwa z dnia 10. grudnia 1893 L. 12.950 od dnia 1. listopada 1893 i ogłoszoną została w dzienniku rozp. dla kolei i żeglugi w Nrze 122. z dnia 21. października 1893. pod pozycyą 866.

Celem faktycznego uzyskania zaś refakcyi dla towarów przez krajowe składy przechodzących, wystosował Wydział krajowy do c. k. Prezydium Namiestnictwa dołączoną /. w odpisie odezwę z 21. listopada 1893 L. 47.655 i oczekuje w tym względzie odpowiedzi. **Alegat 2.**

Preliminarze i zamknięcia rachunkowe.

Preliminarze Składów krajowych na rok 1894. i zamknięcia rachunkowe tychże Składów za rok 1892. dołączone są jako alegata odnośnych rubryk preliminarza funduszu krajowego na rok 1894. i zamknięcia rachunk. tegoż funduszu za rok 1892.

W tem miejscu zaznacza Wydział krajowy, że rekurs jego przeciw wymiarowi podatku domowo-czynszowego od magazynu zbożowego we Lwowie za rok 1892., dotychczas załatwiony nie został i że przeciw wymiarowi takiego podatku za rok 1893. nowy rekurs wniesiono.

Zmiana zarządu krajowego Składu w Krakowie.

Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie wniosło do Wydziału krajowego pismo z d. 5. lipca 1893. l. 2489 następującej treści:

„Niniejszem mamy zaszczyt oznajmić, że zmuszeni jesteśmy jakkolwiek z wielką przykrością złożyć poruczony nam w swoim czasie zarząd krajowym Składem publicznym w Krakowie.

„Do tego kroku zniewala nas ta okoliczność, że Karol hr. Scipio, obecny dyrektor Składu oświadczył nam stanowczo, iż poza wypełnianiem swych obowiązków jako Dyrektor Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń i podpisanego Towarzystwa, nie może już nadal poświęcać się zarządowi Składem, na które to postanowienie hr. Scipiona wpłynęło głównie przygnębienie spowodowane ciężkiem w jego rodzinie nieszczęściem. Nie będąc w możności na przyszłość przelania naszego pełnomocnictwa — jak dotąd na wspólnego dyrektora — zniewoleni jesteśmy upraszać najuprzejmiej o zwolnienie nas od urzędowania Składem krajowym i to o ile możności z d. 1. października a najpóźniej 31. grudnia 1893.

„Będąc zawsze gotowi do usług dla kraju, ofiarujemy się Wysokiemu Wydziałowi krajowemu z naszą skromną pomocą w kierunku reorganizacji w administracji Składu krajowego, niemniej oświadczamy gotowość utrzymywania z Wysokim Wydziałem krajowym rachunku bieżącego dla potrzeb krajowego Składu publicznego w Krakowie, na podstawie umowy wzajemnie obowiązującej.

„Raczy Wysoki Wydział krajowy niniejsze oświadczenie nasze przyjąć do swej wiadomości i o powzięciu dotyczącej decyzji nas powiadomić.“

W obec tego oświadczenia Wydział krajowy odpowiedział uchwałą z 7. lipca 1893. r. l. 35.628, że tylko z ubolewaniem zniewolony jest przyjąć powyższe wypowiedzenie, a to z dniem 1. października 1893., tudzież przyjąć do wiadomości ustąpienie w dniu powyższym J.W. Karola hr. Scipiona z zarządu krajowego Składu w Krakowie i wyraził przytem Dyrekeyi Towarzystwa swe podziękowanie za bezinteresowne i li tylko dla dobra kraju sprawowanie zarządu wspomnianego Składu krajowego.

Zarazem przyjął Wydział krajowy z podziękowaniem, ofiarowaną przez pomienioną Dyrekeyę pomoc w przeprowadzeniu reorganizacji zarządu krajowego składu, tudzież pomoc co do rachunku bieżącego dla potrzeb rzeczzonego składu.

Zamierzając zaś wspomnianą wyżej reorganizację wprowadzić równocześnie z dniem 1. października 1893, wydelegował Wydział krajowy p. Ksawerego Porcereggo, dyrektora składu kraj. we Lwowie, do Krakowa, celem porozumienia się z Dyrekeyą Towarzystwa wzaj. kredytu i dokładnego obznajomienia się ze stosunkami miejscowymi i całą manipulacją w kraj. składzie krakowskim.

W załatwieniu zaś dotyczącego sprawozdania z komisji, poruczył Wydział krajowy uchwałą z 16. wrześn a 1893 l. 41.344 tymczasowe pełnienie obowiązków dyrektora

krakowskiego składu kraj., dyrektorowi Porceremu i pozostawił na razie. z ustanowionych przez Towarzystwo wzaj. kredytu funkcyonaryuszów, buchaltera Długoleckiego, dalej Sokolnickiego, Łosztyna-Zybliekiewicza, Drzewickiego i Zubrzyckiego, dalej woźnego i dwóch stróżów — w tej myśli, że wniesie do Wysokiego Sejmu projekt systemizacji etatu osób i płac funkcyonaryuszów obydwu składów krajowych, poczem dopiero miał być rozpisany konkurs na posady przy krajowym składzie w Krakowie.

Na zastępstwo magazyniera zbożowego w Krakowie wysłany został ze Lwowa magazynier Ortyński.

Byłemu zaś magazynierowi zbożowemu powyższego składu w Krakowie, wypłaciła Dyrekcya Towarzystwa wzajemnego kredytu tytułem trzechmiesięcznej odprawy kwotę 300 zł., a Wydział krajowy dla ułatwienia temuż magazynierowi najmu innego mieszkania kwotę 200 zł. z funduszu pomienionego składu.

W dniach od 28. września do 3 października 1893 nastąpił protokolarny odbiór krakowskiego składu od Towarzystwa wzaj. kredytu i oddanie Wydziałowi krajowemu względnie dyrektorowi Porceremu przez osobną komisję Wydziału krajowego i delegata ze strony Towarzystwa wzaj. kredytu w osobie JW. Karola hr. Scipiona.

W załatwieniu odnośnego aktu odbiorczego udzielił Wydział krajowy uchwałą z 6. października 1893 l. 51.755 wspomnianej wyżej Dyrekcji Towarzystwa wzaj. kredytu absolutorium z ogólnego zarządu powyższym składem, sprawowanego do 30. września 1893 — z tem oznajmieniem, że absolutorium z rachunków za rok 1892 i pierwsze trzy kwartały 1893, jako zależne od uchwały Wysokiego Sejmu, zostanie wydane dopiero po przyjęciu odnośnych rachunków przez Wysoki Sejm.

Z pomiędzy poszczególnionych wyżej funkcyonaryuszów składu w Krakowie, zrezygnował ze swej posady buchalter Długolecki z dniem 31. grudnia 1893, pomocnik zaś biurowy Drzewicki został wzięty do wojska.

Ponieważ posada buchaltera nie mogła pozostać nieobsadzoną aż do ewentualnej systemizacji etatu osób i płac funkcyonaryuszów składu, zamianował Wydział krajowy prowizorycznym buchalterem i zastępcą dyrektora składu Mieczysława Starzewskiego z płacą o rocznych 1.500 zł. począwszy od 1. stycznia 1894.

Z powodu tej nominacji względnie z powodu objęcia urzędowania przez osobę nową, zmuszony jest Wydział krajowy pozostawić jeszcze przez pewien czas krótki dyrektora Porcerę w Krakowie aż do obznajomienia się nowego buchaltera z tokiem spraw i całą manipulacją w Składzie.

W miejsce Drzewickiego upoważniliśmy Dyrekcję Składu do przyjęcia innego pracownika.

Reorganizacji, względnie systemizacji etatu osób i płac funkcyonaryuszów składowych, postanowił Wydział krajowy na razie Wysokiemu Sejmowi jeszcze nie przedstawiać.

Z powodu złożenia zarządu krakowskiego Składu przez Dyrekcję Towarzystwa wzajemn. kredytu i bezpośredniego objęcia tegoż zarządu przez Wydział krajowy, odniósł się Wydział krajowy do c. k. Ministerstwa handlu o zatwierdzenie stosownie zamienionego §. 3. i 4. regulaminu Składu i uzyskał zatwierdzenie tej zmiany na mocy reskryptu c. k. Ministerstwa handlu z 10. grudnia 1893 l. 65.356.

Wydział krajowy podaje dalej do wiadomości Wysokiego Sejmu, że korzystając ze znacznej dotacji kasy krajowej, uzyskanej uregulowaniem funduszu krajowego przeprowadzoną konwersją obligów indemnizacyjnych, wyznaczył dla obydwu Składów krajowych dotację kasową w formie lokacji na 4% rachunku bieżącego półrocznie zamykanego.

W ten sposób wyrównany został rachunek bieżący Wydziału krajowego w Towarzystwie wzajemnego kredytu w Krakowie, otwarty na potrzeby tamtejszego Składu krajowego, stronom zaś korzystającym z pomienionego Składu niżono z tego powodu stopę procentową z 7% na 5% od należności płaconych przez tenże Skład w zastępstwie stron pomienionych (za fracht, cło i t. p.)

Wreszcie podajemy do wiadomości Wysokiego Sejmu, że na podstawie relacji Dyrekcji Składu w Krakowie z 29. marca i 4. maja 1893 l. 107 i 109 wykazujących konieczną i natychmiastową potrzebę wymiany pokrycia dachu szopy Nr. 3 papą, kosztem około 580 zł., upoważnił Wydział krajowy Dyrekcję do wykonania odnośnych, budżetem na rok 1893 nieprzewidzianych robót.

Obrót zboża i spirytusu za r. 1893.

A) We Lwowie:

Alegat 3.

Podług dołączonego % wykazu wynosił obrót zboża jak następuje:

W zapasie z r. 1892 było:

72·9	wagonów; przybyło zaś w r. 1893:
287·7	" zboża krajowego,
21·5	" " transitowego

382·1 wagonów razem, z czego wydano:

299·3	wagonów krajowego,
311 0	11·7 " transitowego. Obrót zatem

693·1 wagonów, podczas gdy w r. 1892 obrót ten wynosił 665·7 wagonów, w roku zaś 1891 tylko 623·8 wagonów.

Alegat 4.

Podług dołączonego % wykazu wynosił obrót spirytusu jak następuje:

Zapas z r. 1892 wynosił:

7·9	wagonów; przybyło w r. 1893:
91·6	" , razem przeto było;
99·5	" ; z tego wydano:
90·0	" ; obrót zatem w r. 1893:

189·5 " , podczas gdy w r. 1892 obrót wynosił 183·2 wagonów, a w roku 1891 tylko 170·3 wagonów spirytusu.

Alegat 5.

Poświadczeń składowych (warrantów) wydano w r. 1893 podług dołączonego % wykazu, jak następuje:

1) Na zboże	37 sztuk na 37 wagonów wartości ubezpieczonej	. . .	29.346 zł.
z r. 1892 reszta	5 " " 4·8 " " "	. . .	3.700 zł.
Razem	42 sztuk na 41·8 wagonów wartości ubezpieczonej	. . .	33.046 zł.
W r. 1893 zwrócono	33 " " 32·6 " " "	. . .	25.796 zł.
pozostało	9 sztuk na 9·2 wagonów wartości ubezpieczonej	. . .	7.250 zł.
W r. 1892 wydano	18 " " 17·7 " " "	. . .	15.600 zł.
W r. 1891 wydano	28 " " 65·4 " " "	. . .	67.181 zł.
2) Na spirytus	21 " " 22·0 " " "	. . .	33.339 zł.
Z r. 1892 reszta	1 " " 0·5 " " "	. . .	1.060 zł.
Razem	22 sztuk na 22·5 wagonów wartości ubezpieczonej	. . .	34.399 zł.
W r. 1893 zwrócono	21 " " 21·5 " " "	. . .	32.859 zł.
pozostało	1 sztuk na 1·0 wagonów wartości ubezpieczonej	. . .	1.540 zł.
W r. 1892 wydano	22 " " 15·3 " " "	. . .	32.101 zł.
W r. zaś 1891 "	1 " " 3·0 " " "	. . .	5.700 zł.

B) W Krakowie:

Podług dołączonego % wykazu wynosił obrót zboża, jak następuje:

Zapas z r. 1892 wagonów	83.4
przybyło zaś krajowego	295.4
transitowego	339.5
Razem	718.3

Wydano w ciągu r. 1893 krajowego 292.8 wag.

transitowego 308.7 „	601.5
Zatem obrót wagonów zboża	1.319.8
W r. 1892 był obrót zboża	1.901.8
W r. zaś 1891 był obrót zboża	3.014.0

Alegat 7.

Podług dołączonego % wykazu przyjęto w r. 1893 spirytusu 3 wagony

wydano zaś	1 wagon
przełożono obrót	4 wagony.
W r. 1892 wynosił obrót	36 wagonów,
w roku zaś 1891	92 wagonów.

Alegat 8.

Podług dołączonego % wykazu wynosił obrót warrantów, jak następuje:

1) na zboże wydano 3 sztuki na wartość ubezpieczoną	3.400 zł.
z r. 1892 reszta 5 sztuk	5.330 „
razem 8 sztuk	8.730 zł.
Zwrócono w r. 1893 7 sztuk	7.830 „
pozostała 1 sztuka	1.100 zł.

W r. 1892 wydano warrantów 190 sztuk na 191 wagonów wartości 196.070 „
w r. zaś 1891 „ „ 381 „ „ 397 „ „ 395.369 „

2). Na spirytus nie wydano żadnego warrantu tak, jak i w latach poprzednich.

Na podstawie powyższego wywodu Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

1) Sprawozdanie Wydziału krajowego o zarządzie krajowych wolnych Składów publicznych dla zboża i spirytusu za r. 1893 Sejm przyjmuje do wiadomości.

2) Sejm przyjmuje w imieniu kraju zobowiązania, wynikające z odnośnych ustaw, a w szczególności gwarancję tak w obec stron składających towary, jak w obec zarządu państwa i skarbu państwowego z powodu wyjednać się mającego rozszerzenia dotychczasowych koncesji krajowych Składów publicznych połączonych z Składem wolnym dla zboża i spirytusu we Lwowie i Krakowie -- na dział towarowy w ogóle z wyłączeniem olejów mineralnych.

3) Sejm poleca Wydziałowi krajowemu, ażeby postarał się o rozszerzenie nadanych już Wydziałowi krajowemu koncesji na krajowe publiczne Składy wolne dla zboża i spirytusu we Lwowie i Krakowie -- na dział towarowy w ogóle z wyłączeniem olejów mineralnych.

Z Rady Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Łs. Krakowskiem

Lwów dnia 9. stycznia 1894.

Marszałek krajowy:

Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Wereszczyński w. r.

Członek Wydziału krajowego.

O d p i s

odezwy c. k. Namiestnictwa z dnia 17. listopada 1893 L. 92.249/1893 do
Wydziału krajowego.

Odcześnie do szacownej odezwy z dnia 9. lipca 1893 L. 35.623 c. k. Namiestnictwo ma zaszczyt zawiadomić Świetny Wydział krajowy, że Wysokie c. k. Ministerstwo rolnictwa reskryptem z dnia 9. listopada 1893 L. 15.577/2.243 oznajmiło w sprawie używania krajowych Składów zbożowych przez rolników, oraz w sprawie projektowanego zakładania składów zbożowych na wszystkich ważniejszych stacyach kolejowych, co następuje:

Wysokie c. k. Ministerstwo rolnictwa jest zdania, że obiecujące pomyślny skutek rozwiązanie tak ważnej dla rolniczej ludności kwestyi wspólnej sprzedaży rolnych produktów, co znowu zawisłem jest od istnienia odpowiednich składów, zdaje się być zapewnione projektem do ustawy o zakładaniu zawodowych Stowarzyszeń rolników, który Rząd wniósł do Izby posłów Rady państwa na pierwszym posiedzeniu obecnej sesyi.

Według tego projektu ustawy (Nr. 710 załączników do stenograficznych protokołów Izby posłów XI. sesya, 1893) mają być przez powstać mające powiatowe i krajowe stowarzyszenia rolników zakładane spichlerze i składy, w celu składania i wspólnej sprzedaży rolnych produktów stowarzyszonych.

Na wypadek przyjścia do skutku tej ustawy zdaje się być uzasadnionem przypuszczenie, że przewidzianie w niej zakładanie spichlerzy i składów w spomnianym celu znacznie się rozpowszechni i okaże się praktycznem, zwłaszcza, że cały szereg warunków, jako to: wpływające do Stowarzyszeń w myśl tej ustawy fundusze, następne połączenie zawodowych Stowarzyszeń z kasami zaliczkowemi, które będą powołane do zorganizowania tak kredytu osobistego, jakoteż kredytu opartego na złożonych przez Stowarzyszonych produktach, w szczególności zaś siła samej organizacyi, polegająca na fakcie, że rozpowszechnione po całym kraju Stowarzyszenia powiatowe, pozostające w łączności ze Stowarzyszeniem krajowem, rozwiną działalność przez mężów zaufania niemal w każdej gminie, za tem przemawia, że Stowarzyszenia rozwiną w tym kierunku żywą i dodatnią działalność.

W obec tego stanu rzeczy Wysokie c. k. Ministerstwo rolnictwa może na razie wskazać tylko na urządzenia zamierzone przez omówiony wyżej projekt ustawy.

Gdyby jednak zarządy kolejowe były skłonne przychylić się do projektu Świetnego Wydziału krajowego, w którym to względzie jednak wdrożenie odnośnych rokowań musi być pozostawionem Świetnemu Wydziałowi, to zdaniem Wysokiego c. k. Ministerstwa rolnictwa, akcyja ta w czasie powstania wspomnianych Stowarzyszeń zawodowych doznałaby istotnego poparcia przez opisane powyż zadania tych Stowarzyszeń i odwrotnie.

Odpis

odezwy Wydziału krajowego z dnia 21. listopada 1893, LW. 47.658 do
Świetnego c. k. Prezydium Namiestnictwa we Lwowie.

Szacowną odezwą z 27. grudnia 1891. L. 12.642/pr. udzieliło nam Świetne c. k. Prezydium odpowiedź Wysokiego c. k. Ministerstwa handlu z 14. grudnia 1891. L. 56.209 na rezolucję Wysokiego Sejmu z 29. listopada 1890 w przedmiocie refakcyi od taryfy kolejowej dla krajowych składów publicznych we Lwowie i Krakowie. Podług tej odpowiedzi koleje państwowe nie udzielają żadnych takich relacyi, których warunki nie byłyby dostępne każdemu interesowanemu, składy więc krajowe winny podług tego reskryptu, w specjalnych wypadkach wnosić osobne podania o refakcyę a podania takie mają być rozpatrywane podług tych samych zasad, jak podania każdej innej partyi. Dotychczasowa wszakże praktyka wykazała, że składy krajowe nie mogły i nie mogą korzystać z przyznanych dotąd innym partyom refakcyi. Najpierwszym bowiem i najgłówniejszym warunkiem uzyskania refakcyi na kolejach państwowych jest podanie relacyi, to znaczy, z której i do której stacyi kolei transporta będą w ciągu roku nadawane. Otóż składy krajowe nie mogą żadną miarą naprzód znać podobnych relacyi nie mogą więc i starać się o uzyskanie refakcyi. Skutkiem tego nie mogą też rzeczone składy krajowe używać ani producentom, dla których w pierwszym rzędzie ustanowione zostały i którzy największe mają do zwalczania trudności w łatwym zbyciu swego produktu ani handlarzom nawet owych korzyści, jakie im podają spedytorowie i ajenci lub pojedyncze firmy prywatne. Spedytorowie ci, ajenci, pojedyncze firmy i w ogóle pośrednicy prywatni utrzymując już ze swego zawodu ciągłe stosunki z handlarzami i poszczególnymi firmami, mogą bez trudności dowiedzieć się zarówno o kierunku jak i ilości transportu, mogą więc tem łatwiej uzyskać refakcyę, względnie korzystać z refakcyi przyznanej transportom w pewnej relacyi. Wiedząc zaś dokładnie że składy krajowe podobnych stosunków z partyami nie utrzymują i utrzymywać nie mogą, wyzyskują swe stanowisko i pozbawiają składy znacznego obrotu a temsamem i dochodu. Znaną zaś jest rzeczą, że tego rodzaju pośrednicy zajmując się odnośnemi czynnościami tylko dla własnego zysku, podczas gdy składy krajowe na zysk wcale nie są obliczone, ani osiągnięcie zysku za swe zadanie uważać nie mogą. Przeciwnie dotychczas nie tylko nie wykazały składy krajowe nawet równowagi między dochodami i wydatkami, ale wykazują znaczne, z funduszu krajowego pokrywane straty, wcale nie obejmujące amortyzacyi kapitału i odsetek od zaciągniętej na założenie rzeczonych składów $4\frac{1}{2}\%$ pożyczki krajowej w kwocie 400.000 zł., co stwierdzają corocznie przedkładane Wysokiemu Sejmowi zamknięcia rachunków. W tym stanie rzeczy składy krajowe niestety nie odpowiedziały dotąd nadziejom ani Wysokiego Sejmu, ani producentów, ani też potrzebom handlu i są właściwie tylko ciężarem funduszu krajowego. To też powstają i utrzymują się nawet w gronie posłów na Wysoki Sejm głosy domagające się zaniedbania tych instytucyi krajo-

wych i Wydział krajowy zniewolony byłby sam ze swej strony przedstawić odpowiednie wnioski pod uchwałę Wysokiego Sejmu, gdyby nie wstrzymywała go jeszcze nadzieja, że uzyskaniem stosownej refakcyi taryfy kolejowej i rozszerzeniem koncesyi składów krajowych na dział towarowy, będzie można złemu zaradzić. Rozchodzi się więc obecnie przede wszystkim o uzyskanieniżenia w ogóle taryfy kolei państwowych dla zboża, ziarn i nasion wszelkiego rodzaju, oraz dla spirytusu, a to dla każdego wagonu o pełnym ładunku zarówno do krajowych składów publicznych we Lwowie i Krakowie wchodzącego, jak i z tychże składów wychodzącego bez względu na stację nadawczą i odbiorczą i bez względu na linie kolei państwowych. Oznaczenie wysokości tego niżenia taryfy (w pewnym procentowym stosunku) pozostawić musi Wydział krajowy oceniu i uznaniu c. k. Władz kompetentnych; zwraca tylko uwagę, w jak trudnem znajdują się składy krajowe położeniu w obec konkurencyi spedytorów, agentów i prywatnych składów, w obec zatem konkurencyi pośredników mających w pierwszym rzędzie zysk na celu. Nadto ulga obecnie proszona pójdzie na wyłączną korzyść producentów i obrotu handlowego, a tylko spodziewany na tej podstawie wzmocniony obrót towarów w składach krajowych, może pokryć bieżące koszta administracyi.

Wydział krajowy uważa dalej za rzecz również niezbędną zarówno dla dobra producentów, jak i obrotu handlowego; uzyskanie od c. k. Władz kompetentnych takiego postanowienia, podług któregoby transporty idące w pewnych ściśle oznaczonych relacyach mogły zatrzymywać się w krajowych składach publicznych we Lwowie lub Krakowie bez utraty uzyskanego już prawa do specjalnej refakcyi. W przeciwnym bowiem razie składy rzeczzone zamiast korzyści przyniosłyby interesantom stratę i musiałyby być omijane. Rozumie się, iż ktoby korzystał z refakcyi specjalnej, nie mógłby już korzystać z proszonej wyżej refakcyi ogólnej. Z uwagi więc, że rozchodzi się w pierwszym rzędzie o byt i rozwój składów publicznych we Lwowie i Krakowie jako instytucyi krajowych, oraz o utrzymanie tychże składów na wysokości zadania, zwłaszcza w obec konkurencyi tego rodzaju zakładów prywatnych, że rozchodzi się dalej o ulgi dla producentów i obrotu handlowego, wreszcie, że idzie o ukrócenie wyzysku ze strony wszelkiego rodzaju pośredników prywatnych, Wydział krajowy ma zaszczyt niniejszem odnieść się do Świetnego c. k. Prezydium z usilną prośbą Świetne c. k. Prezydium raczy sprawę niniejszą usilnem ze Swej strony poparciem przedłożyć c. k. Władzom kompetentnym do ile możności jak najrychlejszego uwzględnienia.

D. j. w.

Obrót zboża w krajowym składzie publicznym we Lwowie
od 1. stycznia do 31. grudnia 1893.

Miesiąc	P r i z y j ę t o				W y d a n o			
	Krajowe	Tran- sitowe	Razem	Ubezp. wartość	Krajowe	Tran- sitowe	Razem	Ubezp. wartość
	K i l o g r a m ó w			zł.	K i l o g r a m ó w			zł.
Zapasy z 31. grud. 1892.	725.040	3.934	728.974	75.252	—	—	—	—
Styczeń 1893.	493.003	3.419	496.422	85.838	292.534	—	292.534	71.433
Luty	273.711	—	273.711	56.133	433.717	7.353	441.070	68.743
Marzec	395.220	—	395.220	46.414	461.443	—	461.443	60.696
Kwiecień	140.601	—	140.601	11.082	279.536	—	279.536	30.745
Maj	186.433	—	186.433	12.240	387.921	—	387.921	28.371
Czerwiec	316.335	—	316.335	20.700	345.303	—	345.303	22.498
Lipiec	238.342	10.020	248.362	27.502	296.822	—	296.822	30.203
Sierpień	16.026	—	16.026	1.066	140.830	—	140.830	9.094
Wrzesień	85.431	9.920	95.351	6.575	55.138	19.940	75.078	6.036
Październik	92.262	29.814	122.076	10.581	79.514	9.860	89.374	5.577
Listopad	204.614	119.864	324.478	21.399	129.046	69.888	198.934	11.874
Grudzień	435.253	42.396	477.649	34.966	91.531	9.869	101.400	9.307
Zapasy z 31. grud. 1893.	—	—	—	—	608.936	102.457	711.393	55.271
Razem	3,602,271	219,367	3,821,638	409,848	3,601,271	219,367	3,821,638	409,848
Wydano	2,993,335	116,910	3,110,245	354,577	—	—	—	—
Obrót	6,595,606	336,277	6,931,883	764,425	—	—	—	—

Obrót spirytusu

w krajowym składzie publicznym dla zboża i spirytusu we Lwowie

za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1893.

M i e s i ą c	P r z y j ę t o		W y d a n o	
	hektoli- trostopni	Wartość ubezpieczona	hektoli- trostopni	Wartość ubezpieczona
Stan z dniem 31. grudnia 1892 . . .	79.552	17.554	—	—
Styczeń 1893	80.805	12.120	—	—
Luty „	184.447	27.669	1.232	185
Marzec „	303.081	45.527	1.018	153
Kwiecień „	117.971	17.696	4.211	928
Maj „	49.024	7.354	5.804	871
Czerwiec „	38.001	5.700	36.175	4.859
Lipiec „	59.432	8.942	104.919	16.242
Sierpień „	3.993	596	122.298	18.764
Wrzesień „	68.818	10.322	151.807	24.601
Październik „	10.274	1.541	241.304	37.768
Listopad „	—	—	136.928	20.543
Grudzień „	—	—	94.790	14.218
Stan z dniem 31. grudnia 1893 . . .	—	—	94.962	15.889
Razem	995.448	155.021	995.448	155.021
Wydano	900.484	139.132		
Obrót ogólny od 1. stycznia do 31. gru- dnia 1893	1,895.932	294.153		
(czyli 189.60 wagonów spirytusu).				

Obrót poświadczeń składowych (warrantów) w kraj. Składzie publiczn. we Lwowie

od 1. stycznia do 31. grudnia 1893.

Mieiąc	W y d a n o						Ś c i ą g n i ę t o					
	Zboże			Spirytus			Zboże			Spirytus		
	sztk.	kilogr.	Ubezp. wartość	sztk.	kilogr.	Ubezp. wartość	sztk.	kilogr.	Ubezp. wartość	sztk.	kilogr.	Ubezp. wartość
Stan z 31. grudnia 1892	5	48.232	3.700	1	5.088	1.060	—	—	—	—	—	—
Styczeń 1893	8	80.685	6.440	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Luty	10	100.515	7.600	2	21.898	3.210	3	30.635	2.310	1	10.699	1.605
Marzec	1	14.118	1.004	5	46.919	7.342	5	48.233	3.100	1	5.088	1.060
Kwiecień	3	22.884	2.152	4	42.776	6.427	5	54.025	4.534	2	15.014	2.556
Maj	1	10.070	800	5	56.616	8.492	6	53.323	5.052	1	10.699	1.605
Czerwiec	3	30.062	2.400	—	—	—	8	80.218	5.900	—	—	—
Lipiec	2	11.210	1.300	1	10.076	1.511	—	—	—	2	20.076	3.011
Sierpień	1	10.020	700	2	21.889	3.275	1	10.070	800	3	31.734	4.760
Wrzesień	—	—	—	2	20.548	3.082	4	40.082	3.100	5	62.115	9.328
Październik	1	19.954	1.950	—	—	—	—	—	—	1	8.401	1.261
Listopad	—	—	—	—	—	—	—	—	—	3	29.330	4.398
Grudzień	7	70.356	5.000	—	—	—	1	9.908	1.000	2	21.889	3.275
Stan z 31. grudnia 1893	42	418.106	33.046	22	225.260	34.399	42	418.106	33.046	22	225.260	34.399
Razem												

Obrot zboża w krajowym Składzie publicznym w Krakowie
za rok 1893.

Miesiac	P r z y j e t o				W y d a n o			
	Krajowego	Zagranicznego	Razem	Ubezpiecz. wartość zlr.	Krajowego	Zagranicznego	Razem	Ubezpiecz. wartość zlr.
Zapas z 1. stycznia 1893	5.114.41	3.228.—	8.342.41	67.541	—	—	—	—
Styczeń	4.162.20	2.504.83	6.667.03	61.104	1.659.58	1.639.38	3.308.96	34.853
Luży	3.501.57	1.683.43	5.185.—	48.605	1.914.29	1.145.—	3.059.29	32.111
Marzec	5.293.42	904.58	6.198.—	48.681	3.437.53	830.57	4.268.10	42.096
Kwiecień	781.22	1.727.43	2.508.65	17.568	3.327.04	1.495.89	4.822.93	38.704
Maj	2.771.02	4.390.86	7.161.88	48.811	3.453.55	3.611.43	7.064.98	47.239
Czerwiec	2.657.41	5.750.64	8.438.08	57.353	6.323.64	3.852.75	10.176.39	69.612
Lipiec	863.77	4.091.41	4.955.18	29.494	2.300.75	4.657.63	6.858.38	45.346
Sierpień	748.63	316.86	1.065.49	8.479	1.475.23	1.886.59	3.361.82	24.379
Wrzesień	1.452.68	2.172.40	3.625.08	25.816	1.689.44	4.840.65	6.530.09	44.039
Pazdziernik	2.041.09	3.747.08	5.788.17	48.719	1.443.71	2.551.99	3.995.70	29.449
Listopad	2.880.67	3.071.50	5.952.17	48.085	1.534.46	2.872.04	4.426.50	39.059
Grudzień	2.352.92	3.589.01	5.941.93	49.446	714.02	1.562.31	2.276.33	21.038
Zapas z 31. grudnia 1893	—	—	—	—	5.367.77	6.311.80	11.679.57	91.237
	34.651.01	37.178.03	71.829.04	559.162	34.651.01	37.178.03	71.829.04	559.162

Alegat 7. do sprawozdania Wydziału krajowego l. 2.701/94

Obrót spirytusu

w krajowym składzie publicznym w Krakowie
za czas od 1. stycznia do 31. grudnia 1893.

M i e s i ą c	P r z y j ę t o		W y d a n o	
	hektoli- trostopni	ubezpieczona wartość zł.	hektoli- trostopni	ubezpieczona wartość zł.
Styczeń	—	—	—	—
Luty	—	—	—	—
Marzec	—	—	—	—
Kwiecień	—	—	—	—
Maj	—	—	—	—
Czerwiec	30.914	5 565	—	—
Lipiec	—	—	—	—
Sierpień	—	—	—	—
Wrzesień	—	—	—	—
Październik	—	—	—	—
Listopad	—	—	—	—
Grudzień	—	—	10.153	1.800
Zapas w dniu 31. grudnia 1893	—	—	20.761	3.765
Razem	30.914	5,565	30.914	5.565

Obrot poświadczeniami składowemi w Kraj. Składzie publ. w Krakowie
za czas od 1. Stycznia do 31. Grudnia 1893.

	Wystawiono				Zwrócono			
	na zboże		na spirytus		na zboże		na spirytus	
	krajowe sztok wartość złr.	zagraniczne sztok wartość złr.	krajowe sztok wartość złr.	zagraniczne sztok wartość złr.	krajowe sztok wartość złr.	zagraniczne sztok wartość złr.	krajowe sztok wartość złr.	zagraniczne sztok wartość złr.
Stan w dniu 1. stycznia 1893	3	2,985	2	2,345	—	—	—	—
Styczeń	—	—	—	—	—	—	—	—
Luty	—	—	—	—	—	—	—	—
Marzec	1	680	—	—	1	1,200	—	—
Kwiecień	—	—	—	—	1	575	—	—
Maj	—	—	1	1,920	2	1,790	1	1,120
Czerwiec	—	—	—	—	—	—	—	—
Lipiec	—	—	—	—	—	—	—	—
Sierpień	—	—	—	—	—	—	—	—
Wrzesień	—	—	—	—	—	—	—	—
Październik	—	—	—	—	—	—	—	—
Listopad	—	—	—	—	—	—	—	—
Grudzień	1	1,100	—	—	—	—	1	1,920
Stan w dniu 31. grudnia 1893	—	—	—	—	1	1,100	—	—
	5	4,665	3	4,215	5	4,665	3	4,265